GABETTA URBAŃSKI

2025/2026

7/8.11

Filharmonia Narodowa

Dyrektor Naczelna
Genaral Director

Zofia Zembrzuska

Dyrektor Artystyczny
Music and Artistic Director

Krzysztof Urbański

Wersja cyfrowa programu koncertowego /
Digital version of the concert programme

7.11.2025

piątek / 19:30 / Sala Koncertowa
Friday / 7.30 p.m. / Concert Hall
abonament / subscription B1, Z1

8.11.2025

sobota / 18:00 / Sala Koncertowa
Saturday / 6 p.m. / Concert Hall
abonament / subscription B2, Z2

Koncert symfoniczny / Symphonic Concert

GABETTA URBAŃSKI

Realizacja koncertu przy współpracy z Polskim Wydawnictwem Muzycznym w ramach programu TUTTI.pl promującego wykonawstwo muzyki polskiej. / Concert is organised in cooperation with the PWM Edition as part of the TUTTI.pl project, promoting performance of Polish music.

80 LAT PWM EDITION

TUTTI.pl

Wykonawcy
Performers

Orkiestra Filharmonii Narodowej /
Warsaw Philharmonic Orchestra

Krzysztof Urbański – dyrygent / conductor
Sol Gabetta – wiolonczela / cello

Filharmonia Narodowa zastrzega sobie możliwość zmiany programu i wykonawców.
Podczas koncertu obowiązuje zakaz fotografowania, filmowania i nagrywania dźwięku.
Prosimy również o wyłączenie telefonów komórkowych i sygnałów zegarków elektronicznych.
The Warsaw Philharmonic reserves the right to change the programme and performers.
It is prohibited to take photos, make videos and record sound during the concert. The audience is also kindly requested to switch off their mobile phones and digital watch alarms.

Program
Programme

Witold Lutosławski (1913–1994)
Koncert na wiolonczelę i orkiestrę /
Concerto for Cello and Orchestra [25′]
(1970)

• • • Przerwa (ok. 20 minut) / Intermission (ca 20 min.)

Dmitrij Szostakowicz / Dmitri Shostakovich (1906–1975)
X Symfonia e-moll op. 93 /
Symphony No. 10 in E minor, Op. 93 [55′]
(1953)

Moderato
Allegro
Allegretto
Andante. Allegro

ostatnie wykonania Orkiestry Filharmonii Narodowej /
previously performed by the Warsaw Philharmonic Orchestra

Koncert na wiolonczelę i orkiestrę / Concerto for Cello and Orchestra • **05.2024**
(XII Międzynarodowy Konkurs Wiolonczelowy im. Witolda Lutosławskiego – koncert laureatów / 12th Witold Lutosławski International Cello Competition, Laureates' Concert)
Marek Moś – dyrygent / conductor, Tae-Yeon Kim – wiolonczela / cello

X Symfonia e-moll op. 93 / Symphony No. 10 in E minor, Op. 93 • **05.2019**
Jacek Kaspszyk – dyrygent / conductor

Omówienie programu

Grzegorz Michalski

Lutosławski

Koncert wiolonczelowy był odpowiedzią na zamówienie z 1966 roku Królewskiego Towarzystwa Filharmonicznego z Londynu. Rok po otrzymaniu tego zamówienia kompozytor określił formę utworu oraz ustalono pierwszego wykonawcę, którym miał być Mścisław Rostropowicz. Praca nad dziełem trwała dość długo i była poprzedzona warszawskimi spotkaniami obu artystów (ubocznym efektem tych dyskusji była decyzja Lutosławskiego – wkrótce zresztą zrealizowana – o nabyciu domu na Żoliborzu i urządzeniu w nim pracowni z prawdziwego zdarzenia). W kwestii zasadniczej – przyszłego kształtu *Koncertu* – ważną była zachęta Rostropowicza, aby kompozytor pisał partię solową, nie biorąc pod uwagę ograniczeń techniki gry na instrumencie. Przynajmniej w jednym epizodzie dzieła, opartym na ćwierćtonowych pasażach, sugestia ta została uwzględniona.

W trakcie przygotowań do pierwszego wykonania Lutosławski w liście do Rostropowicza podpowiedział sposób rozumienia utworu:

> *Tradycyjną rolą orkiestry w koncercie solowym jest akompaniament lub dialog bądź też* tutti *orkiestrowe przedzielające momenty, w których gra solista. W moim utworze rola orkiestry i solisty jest nieco inna. Starałem się ją zbudować, czerpiąc pewne analogie z innych sztuk, w szczególności z teatru. Jest to stosunek konfliktu* [...] *– orkiestra jest czynnikiem, który interweniuje, przerywa czy niemal przeszkadza. Potem następują «próby porozumienia» – dialogi. Ale i one są z kolei przerywane przez grupę instrumentów blaszanych, która w tym utworze przyjmuje właśnie rolę «interwencyjną». Moim założeniem było znalezienie jakichś głębszych racji dla użycia dwóch sprzecznych ze sobą niejako z natury elementów, jakimi są instrument*

solowy i orkiestra. Stosunek pomiędzy tymi dwoma elementami zmienia się w trakcie utworu, dochodzi nawet do momentu pełnego ich zharmonizowania (kantylena), ale to właśnie stwarza okazję do najgwałtowniejszej interwencji, tym razem już wielkiej grupy orkiestry «blaszanej».

Ten opis, ujawniony w autorskim komentarzu do *Koncertu*, stał się źródłem interpretacji przypisujących utworowi wręcz polityczny program. Miałby on polegać na odzwierciedleniu konfliktu między wybitną i silną jednostką (w domyśle: Rostropowiczem) a bezlitosną władzą (w domyśle: Związkiem Radzieckim). Trzeba pamiętać, że aluzyjne odczytywanie dzieł sztuki osiągnęło wówczas apogeum – był to przecież czas wojny sześciodniowej, rozruchów studenckich i czystek antysemickich w Polsce, interwencji sił Układu Warszawskiego w Czechosłowacji, przyznania Nagrody Nobla Aleksandrowi Sołżenicynowi, a także wydalenia go ze Związku Radzieckiego (schronienia i później poparcia rosyjskiemu pisarzowi udzielił Mścisław Rostropowicz, co po paru latach skończyło się również emigracją artysty). Prawdą jest, że po londyńskim prawykonaniu *Koncertu wiolonczelowego* Lutosławskiego, 14 października 1970 roku, Rostropowicz nie został przez władze wpuszczony do naszego kraju i polskie pierwsze wykonanie utworu odbyło się trzy lata później – podczas „Warszawskiej Jesieni", z młodziutkim Heinrichem Schiffem jako solistą.

Absurdem byłoby szukanie odzewu tych wszystkich wydarzeń w utworze Witolda Lutosławskiego i łatwo zrozumieć, dlaczego tak trywialne odczytywanie dzieła irytowało twórcę, niemniej – jak słusznie twierdził Andrzej Chłopecki – zasada oparcia kompozycji na dramatycznym (czyli teatralnym) konflikcie refleksyjnej indywidualności i agresywnej grupy odwołuje się do archetypu obecnego w sztuce od starożytności po współczesność. Niewątpliwie w dziejach muzyki *Koncert wiolonczelowy* Lutosławskiego jest jedną z najdoskonalszych, najbardziej sugestywnych ilustracji tej idei.

Formalnie jednoczęściowy utwór zbudowany jest z czterech segmentów. Długą, blisko czterominutową introdukcję solisty zakłócają coraz silniejszymi interwencjami instrumenty blaszane. Figura „brutalnej interwencji" staje się zasadą drugiej fazy, po której następuje kantylenowy epizod uspokojenia, przygotowujący finałową kulminację. Zderzenie siły żywiołu orkiestrowego z najwyższym napięciem partii solowej zamyka powtarzany w zapamiętaniu dźwięk *a*, będący formalnym, ale nie ekspresyjnym nawiązaniem do początku utworu.

Ludwik Erhardt

Szostakowicz

Wielu utworów Dmitrija Szostakowicza nie sposób słuchać jako czystych kompozycji dźwiękowych, w oderwaniu od czasu, w jakim powstawały. Zbyt silna jest ich ekspresja i zbyt dramatyczne były okoliczności życia kompozytora, by oprzeć się pokusie szukania związku między nimi. Tu jednak łatwo o omyłkę, choćby z braku wiarygodnych świadectw albo ich nadmiaru.

Nie ulega wątpliwości, że lata 1948–1952 były w życiu Szostakowicza okresem najtrudniejszym. Z woli Stalina sponiewierany przez najwyższe władze partyjne, pozbawiony stanowisk, umieszczony na indeksie życia koncertowego, trwał w oczekiwaniu aresztowania, procesu, zsyłki – stałego scenariusza, jaki władza sowiecka realizowała wobec osób niepokornych lub choćby tylko samodzielnie myślących. Aby się utrzymać, komponował muzykę dla wytwórni filmowej. Wiernopoddańcza kantata *Pieśń o lasach* nieco polepszyła jego położenie, ale z żadnym poważnym dziełem nie odważył się wystąpić.

W marcu 1953 zmarł Stalin. Świat odetchnął. Szostakowicz poczuł, że znikły hamulce powstrzymujące go od znaczących wypowiedzi muzycznych. *IX Symfonię* skomponował w roku 1945. *Dziesiąta* otrzymała datę 1953. Jej pierwsze wykonanie przez Orkiestrę Filharmonii Leningradzkiej pod dyrekcją Eugeniusza Mrawińskiego odbyło się 17 grudnia tegoż roku.

W dyskusji nad tym utworem, jaka kilka miesięcy później odbyła się na forum Związku Kompozytorów Sowieckich, dominowała kwestia nastroju tej muzyki – bardzo dalekiego od krzepiącego optymizmu, jakim winna tchnąć sztuka kraju budującego socjalizm. Do tzw. odwilży było jeszcze daleko, Stalin wprawdzie należał już do przeszłości, ale owa przeszłość żyła jeszcze w głowach ludzi. Szostakowicza dręczono pytaniami o „program" tego osobliwego dzieła. Odpowiadał: „Chciałem przekazać ludzkie uczucia i namiętności. Posłuchajcie i niech każdy zadecyduje wedle własnego uznania". W opublikowanym oświadczeniu Związku Kompozytorów utwór ten określono jako „muzykę pesymistycznego optymizmu".

Paradoks tego określenia jest echem irracjonalizmu, za jaki można by uznać powstanie tej muzyki w czasie, gdy w ojczyźnie kompozytora po raz pierwszy od dwudziestu lat pojawiła się szansa normalizacji egzystencji żyjących tam ludzi.

Ciężki, przytłaczający nastrój ogromnej części pierwszej (*Moderato*), szyderczo groteskowa część druga (*Allegro*), pełna cierpienia część trzecia i rozbudowana, lecz bynajmniej nieprzynosząca żadnego *katharsis* część finałowa – nie są budowlą wzniesioną w przypływie nadziei po zgonie krwawego dyktatora. To raczej dramatyczne solilokwium, monolog wewnętrzny, w którym wspomnienia (echa *V* i *VII Symfonii*) są jedyną ucieczką od złowieszczej codzienności. Wydaje się więc, że rok 1953 nie jest czasem powstania tego dzieła, a tylko czasem jego ukończenia i redakcji części napisanych w ciągu owych ośmiu lat milczenia, w których powstał też *I Koncert skrzypcowy* (1948; pierwsze wykonanie 1955) i szereg innych utworów komponowanych „do szuflady".

A zresztą… Ta muzyka mówi sama za siebie.

Short programme note

Grzegorz Michalski

Lutosławski

The Cello Concerto was commissioned by the Royal Philharmonic Society of London in 1966. A year after receiving the commission, Witold Lutosławski decided on the form of the work, and the first performer was chosen: Mstislav Rostropovich. Work on the piece took quite a long time and was preceded by meetings between the two artists in Warsaw. On the fundamental issue of the Concerto's shape, important was Rostropovich's insistence that the composer write the solo part without taking into account the limitations of cello technique.

In many interpretations, the Concerto has been ascribed a political agenda. It was supposed to reflect the conflict between an outstanding, strong individual (implicitly Rostropovich) and a ruthless authority (the Soviet Union). It is true that after the London premiere of Lutosławski's Cello Concerto, on 14 October 1970, the authorities did not allow Rostropovich to enter Poland, and the Polish premiere of the work only took place three years later – during the Warsaw Autumn Festival, with the young Heinrich Schiff as soloist.

Formally a one-movement work, it comprises four sections. The soloist's extended introduction, nearly four minutes long, is interrupted by increasingly forceful interjections from the brass instruments. The figure of 'brutal intervention' informs the second section, which is followed by a soothing cantilena episode, preparing the final climax. The clash between the might of the orchestra and the utmost tension of the solo part concludes with the insistently repeated note *a*, which is a formal but not expressive reference to the beginning of the work.

Ludwik Erhardt

Shostakovich

Many of Dmitri Shostakovich's works cannot be listened to as pure musical compositions, in isolation from the time in which they were written. Their expression is too powerful and the circumstances of the composer's life too dramatic to resist the temptation to seek a connection between them. However, one can easily misinterpret these things, if only because of the lack or indeed the surfeit of reliable evidence.

In March 1953, Stalin died. The world breathed a sigh of relief. Shostakovich felt that the restraints preventing him from making significant musical statements had disappeared. The Tenth Symphony was dated 1953. Its first performance by the Leningrad Philharmonic Orchestra conducted by Yevgeny Mravinsky took place on 17 December that year.

In the discussion of this work which took place a few months later at the Union of Soviet Composers, the dominant issue was the mood of this music – very far from the heartening optimism that the art of a country forging socialism should inspire. Shostakovich was tormented by questions about the 'programme' of this singular work. He replied: 'I wanted to convey human feelings and passions. Listen, and let everyone decide for themselves'.

The heavy, oppressive mood of the vast first movement (Moderato), the mockingly grotesque second movement (Allegro), the anguished third movement and the elaborate but by no means cathartic final movement do not comprise a structure erected in an access of hope after the death of a bloody dictator. Rather, it is a dramatic soliloquy, an internal monologue, in which memories (echoes of Symphonies Nos. 5 and 7) are the only escape from the ominous everyday reality.

And anyway... This music speaks for itself.

Krzysztof Urbański

dyrygent / conductor

We wrześniu 2025 roku Krzysztof Urbański rozpoczął drugi sezon na stanowisku dyrektora artystycznego Filharmonii Narodowej w Warszawie oraz głównego dyrygenta Berner Symphonieorchester. Od 2022 roku jest również głównym dyrygentem gościnnym Orchestra della Svizzera italiana.

Krzysztof Urbański występował jako dyrygent gościnny m.in. z Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Berliner Philharmoniker, Staatskapelle Dresden, Gewandhausorchester Leipzig, London Symphony Orchestra, Philharmonia Orchestra, Tonhalle-Orchester Zürich, Orchestre de Paris, Chicago Symphony Orchestra, New York Philharmonic, Los Angeles Philharmonic i San Francisco Symphony.

W latach 2011–2021 artysta pełnił funkcję dyrektora muzycznego Indianapolis Symphony Orchestra, a w latach 2010–2017 głównego dyrygenta i kierownika artystycznego Trondheim Symfoniorkester & Opera; w 2017 roku został mianowany honorowym dyrygentem gościnnym tej orkiestry. Był także głównym dyrygentem gościnnym Tokyo Symphony Orchestra (2012–2016) oraz NDR Elbphilharmonie Orchester (2015–2021).

W 2007 roku Krzysztof Urbański zdobył pierwszą nagrodę w Prague Spring Conducting Competition, a w 2015 roku został laureatem Leonard Bernstein Award podczas Schleswig-Holstein Musik Festival.

Wraz z NDR Elbphilharmonie Orchester dyrygent zarejestrował utwory Witolda Lutosławskiego, *IX Symfonię* Antonína Dvořáka, *Święto wiosny* Igora Strawińskiego, *V Symfonię* Dmitrija Szostakowicza i utwory Richarda Straussa – wszystkie pod szyldem Alpha Classics. Jego dyskografia obejmuje również płytę z utworami Fryderyka Chopina na fortepian i orkiestrę, nagraną dla wytwórni Deutsche Grammophon z Janem Lisieckim i NDR Elbphilharmonie Orchester (album otrzymał nagrodę ECHO Klassik) oraz zarejestrowany z Sol Gabettą i Berliner Philharmoniker dla wytwórni Sony *I Koncert wiolonczelowy* Bohuslava Martinů.

In September 2025, Krzysztof Urbański entered the second season of his tenures as Music & Artistic Director of the Warsaw Philharmonic and as Chief Conductor of the Berner Symphonieorchester. He is Principal Guest Conductor of the Orchestra della Svizzera italiana (since 2022).

Krzysztof Urbański appeared as a guest conductor with the Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Berliner Philharmoniker, Staatskapelle Dresden, Gewandhausorchester Leipzig, London Symphony Orchestra, Philharmonia Orchestra, Tonhalle-Orchester Zürich, Orchestre de Paris, Chicago Symphony Orchestra, New York Philharmonic, Los Angeles Philharmonic and the San Francisco Symphony, among others.

The artist served as Music Director of the Indianapolis Symphony Orchestra (2011–2021) and as Chief Conductor and Artistic Leader of the Trondheim Symfoniorkester & Opera (2010–2017); in 2017, he was appointed Honorary Guest Conductor of this orchestra. He was Principal Guest Conductor of the Tokyo Symphony Orchestra (2012–2016) and of the NDR Elbphilharmonie Orchester (2015–2021).

In 2007, Krzysztof Urbański was awarded the First Prize in the Prague Spring Conducting Competition and in 2015, he received the Leonard Bernstein Award at the Schleswig-Holstein Musik Festival.

With the NDR Elbphilharmonie Orchester he recorded albums of Witold Lutosławski's works, Antonín Dvořák's Symphony No. 9, Igor Stravinsky's *Rite of*

Spring, Dmitri Shostakovich's Symphony No. 5 and Richard Strauss' works; all on Alpha Classics. His discography also includes Fryderyk Chopin's small pieces for piano and orchestra with Jan Lisiecki and the NDR Elbphilharmonie Orchester for Deutsche Grammophon which received an ECHO Klassik Award, and Bohuslav Martinů's Cello Concerto No. 1 with Sol Gabetta and the Berliner Philharmoniker recorded for Sony.

Sol Gabetta

wiolonczela / cello

W sezonie artystycznym 2025/2026 Sol Gabetta jest artystką-rezydentką Tonhalle--Orchester Zürich (w tej instytucji zadebiutowała dwadzieścia lat temu), a także Konzerthaus Dortmund i Bozar Brussels. Występuje z takimi orkiestrami, jak New York Philharmonic, Czech Philharmonic, Bamberger Symphoniker, Royal Concertgebouw Orchestra, Gewandhausorchester, Philharmonia Orchestra, Münchner Philharmoniker, Wiener Philharmoniker, Mahler Chamber Orchestra czy London Philharmonic Orchestra. Współpracuje z takimi dyrygentami, jak Jakub Hrůša, Paavo Järvi, Semyon Bychkov, Mikko Franck, Lahav Shani, Franz Welser-Möst, François--Xavier Roth czy Marin Alsop. Zaangażowana w promowanie muzyki współczesnej, wykonuje *Koncert wiolonczelowy*, który napisał dla niej Francisco Coll.

Centralnym punktem bieżącego sezonu w kalendarzu Sol Gabetty jest osobisty, inspirowany historią projekt: hołd dla zapomnianej, pionierskiej artystki Lise Cristiani, dziewiętnastowiecznej wiolonczelistki, jednej z pierwszych kobiet-wirtuozów tego instrumentu. Sol Gabetta przywraca pamięć legendarnych koncertów Cristiani, wykonując utwory Franza Schuberta, Feliksa Mendelssohna, Jacques'a Offenbacha,

Gaetana Donizettiego i Adrien-François Servaisa w interpretacjach opartych na wiedzy historycznej.

Jest rozchwytywaną artystką występującą na czołowych festiwalach, takich jak Lucerne Festival, Verbier Festival, Salzburger Festspiele, Schwetzinger SWR Festspiele, Schubertiade Schwarzenberg i Beethovenfest Bonn. Czerpie inspirację z szerokiego grona współpracowników i muzycznych spotkań podczas SOLsberg Festival, który rozwija się pod jej kierownictwem artystycznym. Muzyka kameralna pozostaje centralnym elementem działalności artystki; regularnie występuje z Isabelle Faust, Bertrandem Chamayou, Kristianem Bezuidenhoutem, Aleksandrem Melnikovem i Francesco Piemontesim.

W uznaniu wyjątkowych osiągnięć artystycznych, wizji i kreatywności, Sol Gabetta otrzymała European Culture Award (2022). Jest również laureatką Herbert von Karajan Award (Osterfestspiele Salzburg 2018), OPUS Klassik Award (2019) i nagrody ECHO Klassik (2007, 2009, 2013 i 2016). Otrzymała również Gramophone Young Artist of the Year Award (2010) i Würth-Preis der Jeunesses Musicales (2012).

Artystka wciąż poszerza swoją bogatą dyskografię we współpracy z wytwórnią Sony Classical. Najnowsze wydawnictwa to nagranie późnych dzieł Roberta Schumanna oraz nagranie *live* koncertów wiolonczelowych Edwarda Elgara i Bohuslava Martinů z Berliner Philharmoniker pod batutą sir Simona Rattle'a i Krzysztofa Urbańskiego. W 2017 roku ukazał się wspólny album Sol Gabetty i Cecilii Bartoli *Dolce Duello* (Decca Classics).

Sol Gabetta's 2025/2026 season is shaped by three major residencies. As focus artist of Tonhalle-Orchester Zürich (returns to an institution where she made her debut exactly twenty years earlier), at the Konzerthaus Dortmund and at Bozar Brussels. The artist performs with orchestras such as New York Philharmonic, Czech Philharmonic, Bamberger Symphoniker, Royal Concertgebouw Orchestra, Gewandhausorchester, Philharmonia Orchestra, Münchner Philharmoniker, Wiener Philharmoniker, Mahler Chamber Orchestra and London Philharmonic Orchestra. She collaborates with conductors Jakub Hrůša, Paavo Järvi, Semyon Bychkov, Mikko Franck, Lahav Shani, Franz Welser-Möst, François-Xavier Roth, and Marin Alsop. A committed advocate for contemporary music, Sol Gabetta also continues to champion cello concerto written for her by Francisco Coll.

At the heart of Sol Gabetta's current season is a personal and historically inspired project: a tribute to a forgotten pioneer - Lise Cristiani, a 19th-century cello virtuoso, one of the first women to conquer the cello stage. Sol Gabetta revives the spirit of Cristiani's legendary concerts with works by Franz Schubert, Felix Mendelssohn, Jacques Offenbach, Gaetano Donizetti, and Adrien-François Servais, presented in historically informed interpretations.

A sought-after guest at leading festivals, Sol Gabetta has performed at Lucerne Festival, Verbier Festival, Salzburger Festspiele, Schwetzinger SWR Festspiele, Schubertiade Schwarzenberg, and Beethovenfest Bonn. She continues drawing inspiration from a wide circle of collaborators and musical encounters at the SOLsberg Festival, which flourishes under her committed artistic direction. Chamber music remains central to Sol Gabetta's work. She appears regularly with Isabelle Faust, Bertrand Chamayou, Kristian Bezuidenhout, Alexander Melnikov, and Francesco Piemontesi.

In recognition of her exceptional artistic achievements, vision, and creativity, Sol Gabetta was honoured with the European Culture Award (2022). She also received the Herbert von Karajan Prize (Osterfestspiele Salzburg 2018), OPUS Klassik Award (2019) and ECHO Klassik award (2007, 2009, 2013 and 2016). She also received the Gramophone Young Artist of the Year Award in 2010 and the Würth-Preis of the Jeunesses Musicales in 2012.

She continues to build her extensive discography with Sony Classical, the most recent releases being a recording of late works by Robert Schumann and a live recording of the cello concertos by Edward Elgar and Bohuslav Martinů with Berliner Philharmoniker under the baton of Sir Simon Rattle and Krzysztof Urbański. In 2017, Sol Gabetta joined forces with Cecilia Bartoli on an extensive tour throughout Europe showcasing their album *Dolce Duello*, released on Decca Classics.

Orkiestra Filharmonii Narodowej Warsaw Philharmonic Orchestra

Krzysztof Urbański
Dyrektor Artystyczny / Music and Artistic Director

Dyrygenci-asystenci / Assistant Conductors

Filip Huget
Daniel Mieczkowski
Dorian Pawełczak
Bartosz Staniszewski
Piotr Wacławik

I Skrzypce / First Violins

Maria Machowska
koncertmistrz / leader
Krzysztof Bąkowski
koncertmistrz / leader
Stanisław Podemski
zastępca koncertmistrza / deputy leader
Justyna Bogusiewicz
Kornelia Grądzka
Kristine Harutyunyan
Julia Iwanciw-Gąsior
Marzena Jabłońska
Joanna Jakobs
Marian Kowalski
Aleksandra Kupczyk
Agnieszka Lewandowska
Jan Lewtak
Mateusz Marczyk
Marcin Mazurek
Grzegorz Osiński
Marek Powideł
Michał Szałach
Krystyna Wilczyńska

II Skrzypce / Second Violins

Piotr Tadzik
solista / soloist
Bogdan Śnieżawski
Dominika Wojcieszuk
Dariusz Dęga
Katarzyna Dul
Grzegorz Groblewski
Izabela Hodor
Ada Kozyra-Dobrowolska
Bożena Michalska
Zuzanna Panas
Paweł Rybkowski
Piotr Sękowski
Magdalena Smoczyńska
Anna Stokowska
Krzysztof Trzcionkowski
Natalia Tuszyńska
Hanna Grozik**

Altówki / Violas

Marzena Hodyr
solistka / soloist
Marek Iwański
solista / soloist
Wiesława Duszak
Agnieszka Duź-Dymus
Katarzyna Henrych
Radosław Jarocki
Tomasz Karwan
Damian Kułakowski
Jakub Kowalik
Agnieszka Podłucka
Julianna Przybył
Paulina Różańska-Czopka
Krzysztof Szczepański

Wiolonczele / Cellos

Karolina Jaroszewska-Rajewska
solistka / soloist
Aleksandra Ohar-Sprawka
solistka / soloist
Robert Putowski
solista / soloist
Agata Dobrzańska
Dominik Drewniak
Maria Leszczyńska-Thieu
Piotr Sapilak
Wojciech Skóra
Mateusz Szmyt
Mariusz Tondera
Angelica Wais
Jerzy Wołochowicz

Kontrabasy / Double Basses

Janusz Długokęcki
solista / soloist
Karol Kowal
solista / soloist
Maciej Dobrzański
Jakub Kaczmarczyk
Piotr Kochel
Michał Kotowski
Jakub Langiewicz
Marcin Rybiński
Marcin Wiliński

Flety / Flutes

Krzysztof Malicki
solista / soloist
Małgorzata Cegielska
solistka / soloist
Joanna Gatniejewska
(piccolo*)
Seweryn Zapłatyński
(piccolo*)

Oboje / Oboes

Aleksandra Rojek
solistka / soloist
Piotr Lis
solista / soloist
Łukasz Dzikowski
Joanna Lenart
(rożek angielski / cor anglais*)

Klarnety / Clarinets

Adrian Janda
solista / soloist
Grzegorz Wołczański
solista / soloist
Dariusz Elbe
(klarnet Es / clarinet in E♭*)
Krystyna Sakowska
(klarnet basowy / bass clarinet*)

Fagoty / Bassoons

Andrzej Budejko
solista / soloist
Leszek Wachnik
solista / soloist
Kayetan Cygański-Bolski
Mariusz Oczachowski
(kontrafagot / contrabassoon*)

Waltornie / Horns

Gabriel Czopka
solista / soloist
Grzegorz Sabeł
solista / soloist
Daniel Otero Carneiro
solista / soloist
Michał Kanawka
Aleksander Szebesczyk
Robert Duda
Maciej Kostrzewa

Trąbki / Trumpets

Krzysztof Bednarczyk
solista / soloist
Bogumił Soroka
solista / soloist
Dorota Cholewa
Mariusz Niepiekło

Puzony / Trombones

Andrzej Sienkiewicz
solista / soloist
(puzon altowy / alto trombone*)
Paweł Cieślak
solista / soloist
Krzysztof Wojtyniak

Puzon basowy / Bass Trombone

Krzysztof Kott
solista / soloist

Tuba / Tuba

Arkadiusz Więdlak
solista / soloist

Kotły / Timpani

Piotr Domański
solista / soloist
Daniel Kamiński
solista / soloist

Perkusja / Percussion

Tomasz Bielak
Wawrzyniec Dramowicz
Paweł Pruszkowski
inspektor orkiestry / orchestra personnel manager

Harfy / Harps

Klara Wośkowiak
solistka / soloist
Marcel Cara **

Fortepian / Piano

Grzegorz Gorczyca
solista / soloist

Czelesta / Celesta

Agnieszka Kopacka-
- Aleksandrowicz**

Bibliotekarze Orkiestry / Librarians

Sławomir Bychawski
Michał Sołtysik
Kamil Watkowski

Stroiciele / Tuners

Szymon Jasnowski
kierownik sekcji / head of the tuning team
Jarosław Bednarski
Krzysztof Dymek

Obsługa techniczna estrady / Stagehands

Rafał Iżykiewicz
Michał Drewnik
Krzysztof Mączka
Sebastian Michałek
Tomasz Śpiewak
Zbigniew Wierzbicki

* instrument dodatkowy / additional instrument
** muzyk doangażowany / guest artist

O czym gramy?

Cykl wprowadzeń do koncertów

Serdecznie zapraszamy melomanów przed piątkowymi koncertami symfonicznymi o godz. 18:30 na wprowadzenia omawiające dzieła wykonywane danego wieczoru.

What Are We Playing About?

Pre-Concert Talks

We encourage all music lovers to attend our special lectures at 6.30 p.m. before each Friday symphony concert, in which they will be able to learn more about the works that are to be performed on that particular evening. Please note that the lectures are delivered in Polish.

7.11

piątek / 18:30 / Sala Kameralna
Friday / 6.30 p.m. / Chamber Music Hall

Jacek Marczyński
Wprowadzenie do koncertu / Pre-Concert Talk

Publicysta i krytyk muzyczny dziennika „Rzeczpospolita", współpracujący z „Ruchem Muzycznym" i miesięcznikiem „Teatr", wydawca fonograficzny, współorganizator imprez muzycznych, m.in. Międzynarodowych Konkursów Wokalnych im. Stanisława Moniuszki. Autor wydanego w 2011 roku *Przewodnika operowego*, a także książek *Wieczny idealista*, *Dziesięciu tańczących facetów*, *Dziesięć tańczących kobiet*, *Prywatny alfabet śpiewaków* oraz *Gawędy o operze*.

A columnist and music critic of the *Rzeczpospolita* daily, collaborating also with the *Ruch Muzyczny* magazine and the *Teatr* monthly. He is a phonographic publisher and co-organiser of music events, including the Stanisław Moniuszko International Vocal Competitions. Jacek Marczyński is the author of *Przewodnik operowy* (Opera Guide), published in 2011, and the following books: *Wieczny idealista*, *Dziesięciu tańczących facetów*, *Dziesięć tańczących kobiet*, *Prywatny alfabet śpiewaków*, and *Gawędy o operze*.

14.11

piątek / 18:30 / Sala Kameralna
Friday / 6.30 p.m. / Chamber Music Hall

Antoni Wit
Gość specjalny / Special guest

Marcin Majchrowski
Wprowadzenie do koncertu / Pre-Concert Talk

Muzykolog i dziennikarz muzyczny związany z Programem 2 Polskiego Radia oraz Polskim Radiem Chopin. Prezenter autorskich audycji w paśmie przedpołudniowym (*Kanon Dwójki*) oraz komentator transmisji koncertów (*Filharmonia Dwójki*) i spektakli operowych (*Wieczór operowy*, *Opera pod gwiazdami*). Twórca audycji monograficznych poświęconych muzyce klasycyzmu, romantyzmu i XX wieku. W Roku Moniuszkowskim (2019) zaprezentował komplet pieśni Stanisława Moniuszki opublikowanych w *Śpiewnikach domowych* (codzienna antologia prezentowana była na antenie „Dwójki"). W Polskim Radiu Chopin prowadził m.in. autorski cykl poświęcony historii romantycznego koncertu fortepianowego i cykl poświęcony wykonawstwu dzieł Fryderyka Chopina pt. *Interpretacja niejedno ma imię*. Autor tekstów publicystycznych, recenzji i wywiadów publikowanych w prasie. Laureat „Złotego Mikrofonu" 2010 – prestiżowej nagrody Polskiego Radia.

Musicologist and music journalist associated with Polish Radio Channel 2 and Polish Radio Chopin. He has his own original midday show ('Kanon Dwójki') and is a commentator during broadcasts of concerts ('Filharmonia Dwójki') and opera performances ('Wieczór operowy' and 'Opera pod gwiazdami'). Creator and presenter of monographic programmes on Classical, Romantic and 20th-century music. In the Year of Moniuszko (2019), he presented Stanisław Moniuszko's complete songs published as *Śpiewniki domowe* (the anthology was presented every day on Polish Radio Channel 2). On Polish Radio Chopin, he presents, inter alia, an original show on the history of the Romantic piano concerto and a programme on the performance of Fryderyk Chopin's oeuvre called 'Interpretacja niejedno ma imię'. He writes columns, reviews and interviews published in the press. Marcin Majchrowski is the winner of a Golden Microphone 2010, which is a prestigious award of Polish Radio.

Kalendarz koncertowy
Concert Calendar

9.11

niedziela / Sala Koncertowa
Sunday / Concert Hall

11:00 / 11 a.m.
dzieci młodsze (3–6 lat) /
younger children (aged 3 to 6)
abonament / subscription Dm1

14:00 / 2 p.m.
dzieci starsze (7–12 lat) /
older children (aged 7 to 12)
abonament / subscription Ds1

Poranny i popołudniowy koncert dla dzieci /
Morning and Afternoon Concert for Children

Ścieżki pełne nut
W radiu FeNka...
opowieści z dalekich krain /
Paths Full of Musical Notes
On FeNek's radio...
tales from faraway lands

Adrianna Furmanik-Celejewska
scenariusz i prowadzenie /
script and presentation

Filharmonia Narodowa
Warsaw Philharmonic

ul. Jasna 5
00-950 Warszawa
tel. 22 55 17 111
filharmonia@filharmonia.pl
filharmonia.pl

Wydawca / Published by
Filharmonia Narodowa / Warsaw Philharmonic

Dział Wydawniczy Filharmonii Narodowej / Warsaw Philharmonic Publishing Department

Kierownik działu / Head of Department
Łukasz Kaczmarowski

Redaktor prowadzący / Managing Editor
Urszula Ciołkiewicz-Latek

Opracowanie części angielskiej /
English summary coordination
Martyna Ćwiek

Tłumacz współpracujący /
Co-operating translator
John Comber

Fotografie / Photos
Bartek Barczyk 10, **Julia Weseley** 13, **Grzesiek Mart** 16

Projekt graficzny / Graphic design
beton.

Skład / Desktop editing
studio typek

Cena / Price
15 zł / PLN

Organizator / Organiser

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Strategiczny Mecenas Roku /
Strategic Patron of the Year

Bank Polski

Mecenas Roku / Patron of the Year

PGE

Partnerzy / Partners

CAROLINA
TOYOTA WOLA

Melon
CATERING

PKP INTERCITY

Bilety 24

Patroni medialni / Media Partners

dwójka
POLSKIE RADIO